Şaka

— Aman sevgilim pek fazla havalanma. görenler bizi ticaretle mesgul sanacaklar !..

1928

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

— Taze mi bari ?..
— Senin gibi her dem taze karıcığım !..

Kadın — Ben geceleri müthiş horlarım...
Erkek — Bana ne ?.. Orasını kocan düşünsün !..

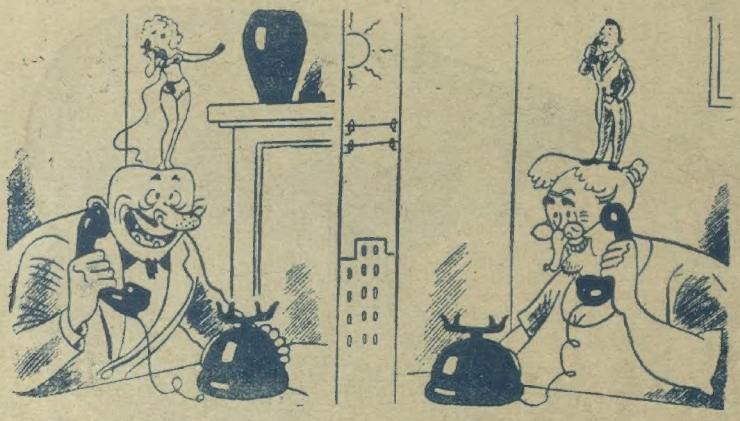

HAYAL VE HAKİKAT

Erkek — Sesinizi duyup da size âşık olmamak mümkün değil...
Kadın — Sizin de bu sözünüzden bekâr olduğunuzu anlamamak kabil değil !..

AVRUPADA TÜTÜN BUHRANI..

— Yeni nişanlın çok zengin galiba ?..
— Ne biliyorsun ?..
— Bunu bilmiyecek ne var, boyuna sigara içiyorsun...

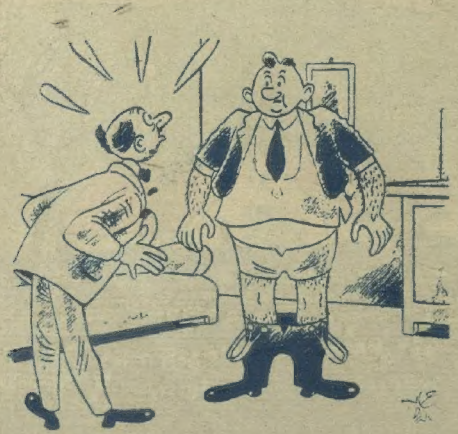

Doktor — Kuvvet ilâçlarınızdan memnun değil misiniz ?..
Hasta — Nasıl memnun olayım.. Baksanıza elbiselerim ne hale geldi...

169

MESLEK AŞKI

Dişçi — Demek doktor tütün içmenizi menetti ?
Hasta — Maalesef evet !..
Dişçi — Vah.. Vahh.. Ben olsam hararetle tavsiye ederdim..

Sene 3 : Cilt 6 No. 128 FİYATI 10 KURUŞ. Perşembe 15 Nisan 1943

SAHİBİ :
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususi Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi : İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI
Türkiye için
Seneliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.
Yabancı memleketlere Seneliği
600, Altı aylığı 300 kuruştur.

✻ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ✻

170

KUMAŞ FİATLARI HER GÜN FIRLIYOR..

— Arkadaşınız yeni fiyat etiketleri mi yazıyor ?..
— Hayır... Kumaş alacak müşterilere tebrik kartı hazırlıyor !!...

HAFTANIN ŞAKASI

ACABA NEDEN ?..

— Bütün ihtiyaç maddelerinin fiyatı yükseldiği halde tüccarlar sabunun fiyatını düşürüyorlarmış..

— Herhalde kendilerini temize çıkarmak için olacak..

RIZA TEVFİK'E DAİR..

DÖNÜYOR, dönecek, dönmek üzere, kıl kaldı, Modada ev tutmuş diye, bir sürü propaganda...

Kim, ne var, ne oluyor, ne geliyor ?.. diye sorarsanız, bu kadar büyütülen hâdisenin ne olduğunu söyliyebilirim : Meğer Rıza Tevfik memlekete dönüyormuş !... Moda taraflarında oturacakmış, meğer Boğazın havası kendisine sert gelirmiş!..

Eh., Ne de olsa yaşlandı tabii, eski peklivanlıktan eser kalmamış olsa gerek..

Bir mecliste konuşuluyordu. Biri sordu :

— Peki amma, gelirse ne ile geçinecek ?..

Arkadaşlardan biri güldü :

— Merak etme, hiçbir iş bulamasa Tan gazetesine muharrir olur !..

●

YİNE RIZA TEVFİK !..

GAZETELERDEN birinde şöyle bir makale vardı : Rıza Tevfik Darülfünunu istibdadın elinden nasıl kurtardı ?..

Meğer meşhur filozof bir gün zamanın sadrâzamını Darülfünuna davet etmiş ve kürsüsünden hükûmetlerin ilim müesseselerine müdahale edemiyecekleri hakkında uzun bir ders vermiş !.. Tabii bu ders talebeye amma, kızım sana söylüyorum, gelinim sen anla kabilinden, sadrazama hitap ediyormuş !..

Bu makaleyi okuyunca, Allah Allah dedim, meğer şu Rıza Tevfik de olmasaymış, Darülfünün hürriyetini kaybedecekmiş, desene... Tabii birçok okuyucular da benim gibi düşünmüştür.

İhtimal bunların içinde Rıza Tevfiki dönünce kurtardığı Üniversitenin başına geçirmeği düşünenler de vardır...

Galiba, makale muharriri de içinden bunu temenni ediyordu...

Ne günlere kaldık Yarabbi !..

●

VAGON !...

NEDENSE bu kelime tüylerimi ürpertir... Hep Harbi Umuminin vagonlarını hatırlattığı için...

Memlekete, şimdi de, on lokomotifle, on beş vagon geliyormuş.. İçinde ne var diye merak ettim, alâkadarlara sordum :

Yeni Sabahın sahibi «kâğıt !» dedi.

Tramvay idaresi «hayır, bandaj!» diye tashih etti;

Şeker fabrikaları müdürü «şeker !» diye cevap verdi;

Baktım ki herkes kalıncı keseri gibi kendi tarafına yontuyor ve bu gidişle işin hakikatini öğrenmek benim için mümkün olmıyacak, eh, dedim, bu da olsa olsa muhakkak (muharririn burada yazısı okunamamıştır) tır.

●

SPORCULARIMIZIN MISIR SEYAHATİ..

GAZETECİLER şimdi de Finlândiyaya giedcekmiş... Galiba bıçak kemiğe dayanmış olmalı ki, sporcular feryadı bastılar. Bu kadar çok ve çeşitli seyahat sıhhate muzırdır dediler. Öyle ya.. Amerika neresi, Hindistan neresi, hele Finlândiya neresi... Bu sıcağa ve o soğuğa can mı dayanır ?..

Nihayet, gazetecilerin haline acımışlar ve bu sefer de sporcuları Mısıra göndermeğe karar vermişler... Fakat kim gidecek, hangi cins sporcu gönderilecek ?. Gürültülü münakaşalardan sonra varılan netice şu :

Topçular, yani futbolcular Mısıra, güreşçiler de Tunusa !..

●

GECE HIRSIZI MI ?..

BİR gece hırsızı yakalanmış ve üzerinde 6000 lira bulunmuş.. Evet tam altı bin lira...

Gelin şimdi ihtimalleri hesaplıyalım :

Bu adam, ilk akla gelen ihtimale göre, bir dilencidir...

Yahut, ticaretle meşguldür.

Son ihtimal olarak da hırsızdır...

Fakat, bana kalırsa, üzerinde 6000 liri taşıdığına göre bu adama gece hırsızı değil gece kasası demeli !..

●

TAŞ !..

Tanıdıklardan gevezeliğile meşhur bir adam ölünce, müşterek arkadaşları Yahya Kemale sordular :

— Yahu, merhumun mezar taşına kazdırılmak üzere şöyle münasip bir şey söylesene !..

Yahya Kemal cevap verdi :

— Filân tarihte doğdu, falan tarihte sustu, diye yazınız, kâfi..

Şakacı

●

DİYECEK YOK

Neclâ, koşa koşa mektepten geldi, babasının yanına çıktı:

— İşte baba, dedi. Bugün diplomamı aldım.. Tarih ve coğrafyadan on, riyaziyeden on, edebiyattan on, tabiiyeden on, askerlikten on... Diplomamın derecesi en âlâ... Nasıl memnun oldun mu ?.

— Çok memnun oldum kızım.. Bir de dikiş dikmesini, yemek pişirmesini, çocuk bakmasını, ortalık süpürmesini, çamaşır ütülemesini bilen bir koca bulursan hiçbir diyeceğim kalmaz.

171

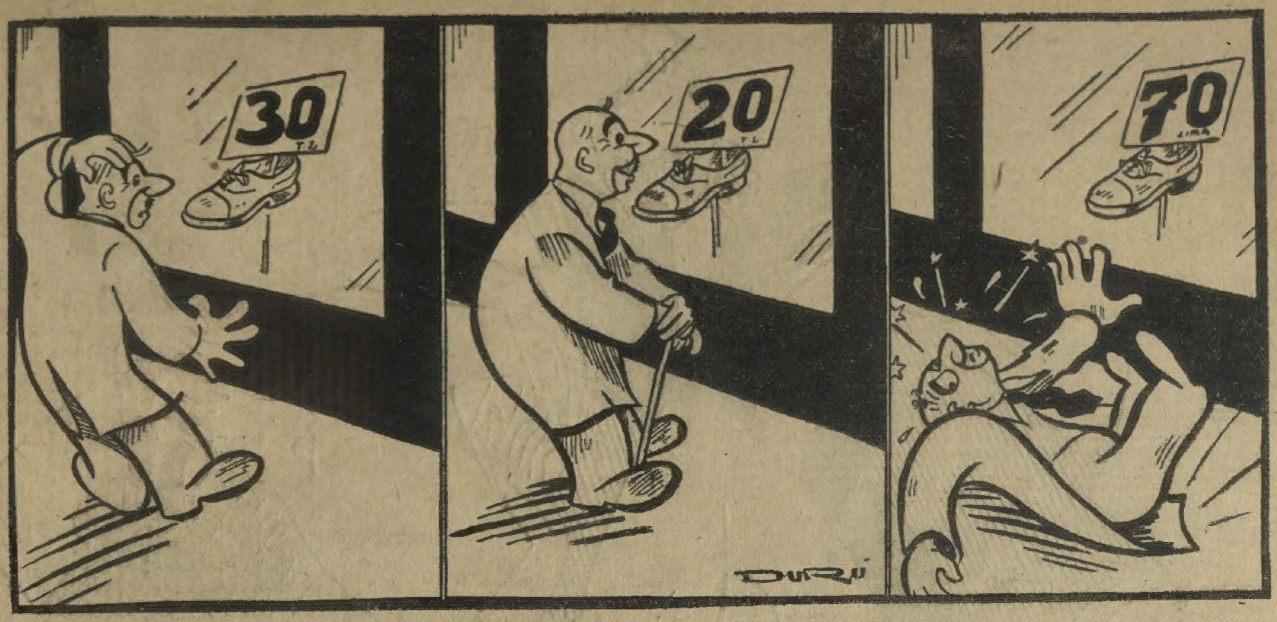

İHTİKÂR OYUNU...

Varlık vergisinden evvel.. Vergi alınınca.. Vergiden sonra..

YAHYA KEMAL

İLE BİR KONUŞMA

★★★

Üstat Yahya Kemali Ankara kalesinde aradım. İstanbulun yedi tepesine hicret etti dediler. İstanbul kulübüne gittim; Park Otelde oturur dediler. Park Otele koştum, eskiden otururdu amma şimdi seferîdir dediler.

— Peki, kendisini nerede bulabilirim ?..

Otel kâtibi, durdu, düşündü ve :

— Müzede bulursunuz !.

Dedi. Meğer nadide san'atkârımız tarihî tetkiklerle meşgulmuş. Müzeye gittim; fakat heyhat !.. Yahya Kemali bir sedyeye uzatmışlardı. Başında ilhâm perisi, perinin bir elinde limon, bir eli şairin nabzında...

Sordum :

— Ne var ?..

— Hiç... Üstat doğum sancıları çekiyor..

— Hayrola ?..

— Evet, inşallah yakında bir yavrusu dünyaya gelecek!.

Kıvrım kıvrım kıvranan Yahya Kemal, biraz sonra, şu mısraı mırıldanarak kendine geldi :

Barbaros belki donanmayla seferden geliyor !..

Doğruldu. Müzenin loşluğunda önce beni tanıyamadı :

— Kimsin ?...

Diye sordu. Titriyerek cevap verdim :

— Hayranınızım üstadım !..

Tanımıştı :

— Ha... O başka... Nasılsınız bakalım ?.. Kusura bakmayın.. Bugünlerde vadesi gelen birkaç mısraı tamamlıyordum...

— Üstadım, dedim, son günlerde hakkınızda ileri geri sözler söylendi...

Telâşla yerinden fırladı :

— Ne ?.. Kim, nasıl, ne zaman, nerede, ne demiş ?..

Zarif gövdesini bir bineklaşına yerleştirerek soluk soluğa durdu, bekledi.

— Evvelâ, diye söze başladım, hayranlarınızdan biri hakkınızda bir kitap neşretmiş ve sizi peygamber ilân etmiş...

Üstat kılını kıpırdatmadı.

— Sonra Ulunay bir fıkra yazarak bunu ifrat saydığını bildirdi ve sizi kundura boyacılarile kıyas etti !..

Üstat yine kılını kıpırdatmadı.

— Daha sonra Refik Halit sizi kastederek herkese bol keseden üstat denilemez diye barbar bağırdı !..

Yahya Kemalde yine ses seda yok..

— Orhan Seyfi Çınaraltında hiç çıkmamış bir mısraımızı neşretti !..

Şair birdenbire canlandı. Rengi soldu. Ellerime sarılarak :

— Demeyin Allah aşkınıza... Dava ederim, protesto ederim !..

Diye loş kubbeleri çın çın öttürmeğe başladı.

— Evet !.. Demin buyurduğunuz mısraı neşretti...

— Ya... O mu ?.. Öyle ise mesele yok...

— Neden ?..

— O benim değil de ondan !..

— Sahi mi ?..

— Elbette... Bir başka şairi taklit etmiştim...

— ?..

— Ne şaşıyorsunuz ?.. Öbür şiirlerim de öyle değil mi sanki ?..

Dehşetimden ne yapacağımı şaşırmıştım. Mevzuu değiştirmek için sordum :

— Şey... Üstadım, tekrar meclise dönmek fikrinde misiniz ?..

— Elbette.. Her meclisin kapısı bana açıktır...

— Anlıyamadım efendim ?..

— Anlamıyacak ne var bunda ?.. Edebî meclislerden tutun da ziyafet meclislerine varıncıya kadar hepsinde yerim vardır.

— Amma bendeniz Millet Meclisini kastediyorum..

Gafletime acır gibi başını salladı :

— İlâhi çocuk !. dedi, sanki ötekiler başka milletin meclisleri değil ya... Hem artık siyaset benim için cazibesini kaybetti...

— Neden efendim ?..

— Arkası 9 uncu sahifede —

EYVALLAH!..

Üç güzel kız dediler: Gün gibi aktır derimiz,
Som ipektir; hele bir elle!.. Dedim: Eyvallah!..
Dediler: Biz bebeğiz; kol ve kucaktır yerimiz,
Gel; sarıp derde deva belle!.. Dedim: Eyvallah!...

Kızdılar seçmeme üç körpe kızın kumralını,
Dediler: Kuş dolaşır bir ağacın her dalını,
Arılar her çiçekten böyle tadarlar balını;
Kim geçirmiş yazı bir gülle ?.. Dedim: Eyvallah -..

172

Necdet Rüştü

— Neden bahriyeli elbisesi yaptırdın ?..
— Bu mevsim de dalga geçeceğim de ondan !..

GÖNÜL

N. eski çapkınlardandı amma, yaşı hayli ilerlemişti. Geçenlerde genç bir kıza kur yapmak istedi.

Yaşlı — Gönül kocamaz derler, ne doğru bir söz değil mi ?.

Genç kız — Evet, gönül kocamaz amma, kocamış bir gövdede kalmayı da istemez..

●

İMZA..

Neclâ mektep karnesini arkasında gizliyerek, gazetesine dalan babasının yanına yaklaştı :

— Baba, dedi. Sen gözün kapalı imzanı atabilir misin ?.

— Tabiî.. Neye sordun ?.

Neclâ gizlediği karneyi babasına uzattı :

— Öyle ise gözlerini kapa da şu karnemi imzala...

RIZA TEVFİK GİBİ

Yazan : NECDET RÜŞTÜ

Dinliyen uydurdu bir türlü yalan,
Rüyamı hiç hayra yoran olmadı.
Parasız görünce kapımı çalan,
Bir kere hatırımı soran olmadı.

★

Kendime bir ilâç ararken ucuz,
Dediler : Derdine deva buluruz.
Ekdiler yaramın üzerine tuz,
Güler yüz gösterip saran olmadı.

★

Felekte bilginler bulamazken iş,
Cahilin önüne sunuldu yemiş.
Nişancı kesilmiş âlem.. Kim demiş,
Turnayı gözünden vuran olmadı.

★

Bir zaman kahraman olmuştu herkes,
Parsa toplamaya koşuştu herkes.
Cebini doldurup savuştu herkes,
Meydanda yiğitçe duran olmadı.

★

Atılmak istendi papucum dama,
Onları bırakıp kaçmadım amma,
Gönlümü kırdılar gerçi daima,
Fakat gururumu kıran olmadı.

★

Dediler : Saati geldiği zaman,
Yükselip olursun şansına hayran.
Fakat yürümedi akrep, yelkovan,
Çünkü zembereği kuran olmadı.

★

Çok dirsek çürüttük, devirdik kitap,
Pazara uymadı evdeki hesap,
Ey Necdet ; felekle çıkmadım ahbap,
Talihle bir türlü aran olmadı.

Necdet Rüştü

— Bu sene denizde çok açılacağım!..
— Aman karıcığım karada açıldığın kâfi değil mi?..

Bir Eğlenti Gecesi !...

Yazan: Cemil Cahit Cem

Adliyenin merdivenlerinden iniyordu.

Evvelâ beni görmedi. Haklıydı da.. Yüzü gözü, bütün kafası, sargılar içindeydi. Bu sargılar arasında bırakılmış olan ufacık bir yarıktan tek gözile dünyayı yarım yamalak seyredebiliyordu. Bu vaziyette düşmemek için mermer basamaklara mı baksın, etrafına mı ?

— Seslendim :

— Hayrola yahu !. Geçmiş olsun.. Ne oldu sana böyle...

Sargılar arasından bakan tek gözü, sesimin geldiği tarafa kaydı.

— Merhaba !. dedi. Sorma, sus !. Şu başıma gelenlere bak..

Koluma girdi, Sultanhamamına doğru yürüdük :

— Ne oldu Şeref ? Otomobil kazası mı ?. Tramvayın freni mi bozuldu ?

Pamuk ve bezlerden ibaret bir gülle halindeki kafasını salladı :

— Yok, yok !. dedi. Nafile uğraşma.. Neden olduğunu akıl edemezsin !.

— Allah, Allah ?! diy şaştım.

— Ya!.. dedi. Görünmez kaza diye buna derler.. Amma kabahat kimsede değil bende..

Civarda bir kırathanede oturduk. Birer kahve ısmarladık. Şeref, uzattığım sigarayı, sargılar arasında, ağzı mı burnu mu olduğu belli olmıyan bir yarığa soktu ve başının dört bir tarafından dumanlar tüterken anlatmıya başladı .

— Hani sana sık sık bahsederdim. Bir piyango vursa, ne yapacağımı ben bilirim diye..

— Piyango vurdu demek ha ?. Ne kadar ?. Tebrik ederim öyleyse...

— Dur canım, dedi. Acele etme !. Bana hususî piyango vurdu. Benim teyzezadede yüz lira alacağım vardı ya.. Tam dört senedir bekliyordum da ümidimi kesmiştim artık.. Geçenlerde oğlan getirip yüz lirayı elime toka etmez mi ?

Artık sözünü kesmiyor, dinliyordum. O, devam etti :

— Kendi kendime, eyy Şeref !. dedim. İşte beklediğin piyango vurdu. Haydi bakalım, şu yüz liranın hiç değilse ellisini, usulile bir eziver..

Garsonun getirdiği kahveden iki yudum höpürdetmek için, ağzının çevresindeki sargıları, itti, açtı ve anlattı :

— Hemen o akşam, çalgılı, revülü, yok zıkkımın pekili gazinolardan birinde demirledim. Uzatmıyalım efendim. Şişenin birini yalnız başımıza temizledik. Bilirsin ya ben rakı içince kalabalık aramıya başlarım. Gazino, gözüme birdenbire pek tenha göründü. Sahiden de kalabalık değildi.. Aksiliğe bak ki akşama kadar arkadaşlardan da kimseye raslamamıştım ki, birlikte içmeğe davet edeyim. Gözlerimle ortalıkta iki çift lâf edecek birini ararken, kapıdan doğru kerli ferli, tıknazca, şöyle pehlivan yapılı bir adam girdi. Hafif hafif yalpa vuruşuna bakılırsa, oldukça yüklü geliyordu. Kendisine bir yer ararken, yüzüne güldüğümü görünce benim masaya doğruldu :

— Merhaba !. dedi.

— Merhaba !. Buyursanıza..

— Oturalım be ahbap !.

İkinci şişeyi, birlikte temizledik. Temizledik amma, son kadehlerle beraber arkadaş da değil de, artık canciğer kuzu sarması olmuştuk. Dördüncü şişeyi getirteceğim zaman itiraz etti :

— Yook.. Bu, benden !.

— Öyle olsun be Osmancığım ! dedim.

Fakat dördüncü şişeden sonra gazinoyu da beğenmez olmuşuk Osman :

— Başka bir yere gidelim diyordu. Bu akşam okuyucu Halime filân yerde okuyor.. Oraya gidelim..

— Gidelim be gözüm. Canına yandığımın dünyası, nereye istersen oraya gidelim kardeşim..

Halime, güzel okuyordu. Fettan da bir kadındı kâfir. İkimizi de çığırından çıkardı. Osman, tuttumıya başlamıştı :

— Bu, böyle olmaz !. Bu gece adamakıllı bir eğlenelim !. diyordu. Bu kadar içtikten sonra, gidip eve mi kapanacağız yani ?.

Yavaş yavaş bu düşünce, bana da mülâyim görünmeğe başlamıştı. Ne olacaktı yani ? Eve bir yalan atar, karıyı nasıl olsa kandırırdım.

— Olur !. dedim. Senin bildiğin bir yer var mı ?

— Yok ! dedi. Bizim karı zaten bana göz açtırmaz.. Azrail gibidir. Fakat bu akşam artık ok yaydan çıktı. Ne olursa olsun, bir papas uçuralım..

Birden aklıma geldi. Bizim bir Katina vardı. Duldu. Ne zaman eğlenmeğe karar versek, gecenin hangi saati olursa olsun, oraya düşerdik. Ne yapar, eder, kendi gibi birkaç arkadaşını da toplardı. Ondan sonra da vur patlasın, çal oynasın !. Biz, altıncı şişeyi yarılarken Osmana bu fikrimi açtım. Hemen razı oldu ve altıncı şişe bittiği zaman yola koyulduk..

Amma, ne yola koyuluş ? Dünya mı mihverini değiştirmişti, yoksa biz mi istikamet mefhumunu kaybetmiştik ; Tanrı bilir. O duvar senin, bu duvar benim... İkimizde de daha fazla eğlenecek hal kalmamıştı amma, bir kere aklımıza koymuştuk ya... Eve yaklaştıkça Osman, rotayı benden tarafa çeviriyor :

— Hay Allah razı olsun !.

— «*Yüksel ki yerin bu yer değildir.*»
«*Dünyaya geliş hüner değildir.*»
— Seninki şair mi oldu ?..
— Yok canım.. Ticaretle uğraşmıya başladı..

Hay Allah razı olsun !. diyordu.

Katinanın evi, küçük bir apartımanın ikinci katındaydı. Kapı, itince açıldı. Otomatik elektrik düğmesine bastım. Merdivenden çıkmıya başladık. Biribirimize dayana dayana, yaslana yaslana bir çıkış.. Osman da diline dolamış... Habire :

— Hay Allah razı olsun !. Hay Allah razı olsun !. diyordu.

Katinanın kapısına gelince Osman :

— Teşekkür ederim !. dedi.

— Ben de sana !. dedim.. Buraya kadar kazasız, belâsız iyi geldik yani !.

Osman :

— Evet !. dedi. Haydi gecen hayırlı olsun !.

Ben de sarhoştum amma, gülmeğe başladım :

— Ne gecen hayır olsunu birader.. Eğlenmeğe geliyoruz, gözünü aç.. Çal şu kapıyı bakalım..

Osman :

— Yok canım sen deli misin ? dedi. Esmayı zorla üstümüze mi sıçratacaksın ?.

— Ne münasebet yahu ?. Sen hele kapıyı çal da bak gör... Bilsen ne karıdır, ne karıdır kâfir ?.

Osmana birdenbire ne oldu bilmem... Ben sönen elektriği yakmak için otomatik düğmeye tekrar basmıya niyetlendiğim sırada ense köküme bir yumruktur indi. Şaşkın, geriye döndüm. Osmanın gözleri kan çanağına dönmüştü :

— Senin dediğin karının evi burası mı ? dedi.

— Ne sandındı ya ?.

— Haydi ulan.. Burası benim evim be !.

Meğerse Katina oradan taşınalı altı ay olmamış mı ? Kaç para eder ? Biz bu hakikati anlayıncıya kadar bu hale geldik de mahkemelik olduk işte !.

Cemil Cahit CEM

YENİ HİZMETÇİLER..

— Ayol ayıp değil mi ?. Reçeli, peyniri, iki kap yemeği silmiş süpürmüşsün ?..

— Ne yapayım bayancığım, siz dolabı temizle dememiş miydiniz ?..

— Belediye halk hamamlarını iki ay sonra açacakmış.

— Ayol o zaman zaten deniz mevsimi başlıyor.

— Geride kalanlara öyle bir miras bıraktı ki..

— Haberim var.. İki takım eski elbise, üç dört çift de pabuç bırakmış !..

YAHYA KEMAL İLE BİR KONUŞMA

— Baş tarafı 5 inci sahifede —

— Eh.. Realist olmak lâzım.. Artık mecliste tahayyüle dalmak imkânı yok...

Hulyası olmayınca hayatın ne zevki var ?..

Maamafih, yine bir ayağım Mecliste sayılır...

— Ayağınız mı ?..

— Evet... Baksana.. Ben çıktım amma, Ahmet Hamdi girdi...

Öksürükleri ve eebessümleri arasında üstattan müsaade istedim...

Geveze

NEREDEN ALMIŞ ?..

Leylâ ile Neclâ mektep arkadaşı idiler. Beş sene evvel mektebi bitirmişler ve biribirlerini kaybetmişlerdi. Bu esnada Leylâ evlenmiş, güzel bir çocuğu da olmuştu. Leylâ akşamları çocuğunu arabasına bindirerek dolaştırıyor, hattâ bazan Beyoğlu caddesine bile araba ile çıkıyordu.

Güneşli bir sonbahar akşamı, Leylâ yayakaldırımındaki kalabalık arasından çocuğunun arabasına yol açmıya çalışırken, Neclâ ile karşı karşıya geldi. Neclâ, bağırarak Leylâ'nın boynuna sarıldı :

— Ah Leylâ'cığım.. Bilmezsin seni ne kadar göreceğim geldi..

Sonra, arabayı ve içindeki çocuğu dikkatli dikkatli süzdükten sonra mânalı mânalı güldü :

— Arabanın içindeki çocuk ta senin galiba ?..

Neclâ hiç bozmadan cevap verdi :

— Evet çocuk benim amma, arabayı başkasından satın aldım..

AFRİKADA HARP.. — Ressam Togo'nun Albümünden —

— Kaçın çocuklar... Bunlar medenidir, birbirini kesiyorlar, bizi çiy çiy yerler...

Ah Şu Erkekler!...

Şen Hikâye

Refik Yılmaz'a kapıyı açan hizmetçi, sarışın, körpe, güleryüzlü, cana yakın bir kızdı. Başında bembeyaz bonesi, kolalı keten önlüğile o kadar temiz giyinmişti ki, İskandinavyalı bir hastabakıcıya benziyordu.

Refik'i salona aldı ve kırıtarak uzaklaştı.

Çapkın genç, yalnız kalınca, düşündü : «Kabil olsa da Selma ile evlendikten sonra bunu da yanımıza alsak !»

İçeri Selma'nın babası girdi. Ellisini geçkin, kır bıyıklı, ağır tavırlı, fakat dinç bir adamdı.

Kaşlarını çatarak ve önüne bakarak Refik Yılmaz'ı dinledi; sonra kararını pek belli eden bir ciddiyetle gözlerini ona doğru kaldırarak cevap verdi :

— Hayır ! dedi, Selma'yı size veremiyeceğim. Çünkü sizin fazla çapkın bir genç olduğunuzu öğrendim. Kızımın bedbaht olmasını istemem.

— Fakat beyefendi...

—Evet : Her erkek biraz çapkın olur. Fakat sizin gibi değil. Pek fena bir şöhretiniz var.

Refik Yılmaz, bin dereden su getirdi : Nafile. Salih Bey kararını değiştirmiyordu.

Refik ümitsiz ısrarlardan yoruldu, müsaade aldı, çıktı. Fakat giderken eldivenlerini holdeki koltukta mahsustan bırakmıştı. On dakika sonra tekrar kapıyı çaldı ve karşısına çıkan hizmetçiye eldivenlerini unuttuğunu söyldi.

Karanlık antrede eldivenleri beraber arıyorlardı. Refik hizmetçinin kulağına eğildi :

— İsmin ne ? diye sordu.

— Zehra.

— Zehra, yarın ne yap yap, saat üçte Galatasaray mektebinin karşısındaki pastacıya gel. Sana mühim bir şey söyliyeceğim.

— Bana mı ?

— Evet : Pek mühim. Sakın ihmal etme. Kimse duymasın. Allaha ısmarladık.

Eldivenlerini alıp çıktı.

Ertesi gün Zehra pastacıya geldi. O geliş bu geliş : Bir daha Salih Beylere dönmemişti. Beyoğlunda, bir pansiyonda, Refik'le çılgın bir hayat yaşamağa başladı. Her gece içki, dans, bar, sinema, tiyatro, balo; her gece bir eğlence...

İlk zamanlar çok mes'uttu : « Dünya varmış ! » diyordu. Fakat bıkmağa ve yorulmağa başladı. Üç ay geçtikten sonra Refik'te de para suyunu çekti. Altın tabaka, pırlanta kol saati, halı, kitap, ne varsa satıyorlardı.

Nihayet kara sefalet gelip çattı. Yemek yemedikleri gün çok oluyordu. Zehra, Salih Byin evindeki rahatı özlemeğe başladı. Fakat oraya ne yüzle dönecekti ?

Bir sabah hava almak için sokağa çıktı.

Refik Yılmaz, odada yalnızdı.

Kapı vuruldu.

İçeri kim girse beğenirsiniz ?

Salih Bey ! Ve minelgaraip! Ne işi var burada ? Onların adresini nereden öğrenmişti ?

Selâmsız, sabahsız bir iskemle çekip oturdu.

Hep önüne bakarak dedi ki:

— Sizinle anlaşmağa geldim. Ben Zehra'sız yapamam. Selma'nın annesi öldükten sonra beni... Beni teselli eden yalnız odur. Sonra ben müthiş kıskanç bir adamım. Üç aydanberi neler çektiğimi ben bilirim. Zehra'yı bana iade edeceksiniz. Pazarlığa geldim. Borç içinde olduğunuzu biliyorum. Hepsini ödiyeceğim. Üstelik ne istersniz ?

Refik tereddütsüz cevap verdi :

— Selma'yı.

— Olamaz.

— Beyefendi ! Çapkınlıkta benden aşağı olmadığınızı itiraf etmiş bulunuyorsunuz.

— Olamaz.

— Olur : Selma'yı verir, Zehra'yı alırsınız.

Salih Bey başını salladı :

— Ah bu gençler... diye mırıldandı.

— «Ah bu erkekler» deyiniz, beyefendi : genci de odur, yaşlısı da...

— Fakat bakalım Selma razı olacak mı ?

— Hiç şüphe etmeyin !

— Demek o kadar eminsiniz !

—Tabiî... O bu odaya sizden de, Zehra'dan da evvel gelmişti !

Salih Bey ayağa kalktı :

— Pekâlâ... dedi, Zehra'yı bu akşam yollayınız ve bu konuşma aramızda kalsın.

İki ay sonra Refik'le Selma evlendiler. Ayrı apartımana taşındılar.

İki ev de mes'ut.

Hikâyeci

BİLGİN

Dedi cahil bir adam bilgine : «Dincim daha ben,
«Sen kocalmış gibisin ; saçlarının akları var.»
Başı genç yaşta ağarmış bu büyük öğretmen
Dedi: «Yüksek dağin üstünde olur yaz günü kar.»

Necdet Rüştü

177

ORHAN URAL

KARİKATÜR ALBÜMÜ

•

Arkadaşımız karikatürist Orhan Ural'ın yeni hazırladığı birçok güzel nükteli karikatürler üç renkli bir kapak içinde yakında çıkıyor.

•

Bekleyiniz.

BAHTİYAR PRENS

Haber aldığımıza göre Ahmet Sait Matbaasında bütün dünyaca meşhur çocuk hikâyelerinden nefis bir seri basılmağa başlanmıştır. Bunların birinci meşhur İngiliz romancı

OSCAR WİLDE'in

Bahtiyar Prens adlı nefis hikâyeleridir. Bu kitapta ayni zamanda 5 büyük hikâye daha vardır. Çok ince bir itina ile hazırlanan bu kitap çıkmıştır. Fiyatı 60 kuruştur. Bir zarf içinde 60 kuruşluk posta pulu gönderenlere derhal gönderilir.

Müracaat yeri :

Sirkeci : Hüdavendigâr caddesi No. 41

AHMET SAİT MATBAASI

Bayilerimiz siparişlerini şimdiden bu adrese bildirmelidirler.

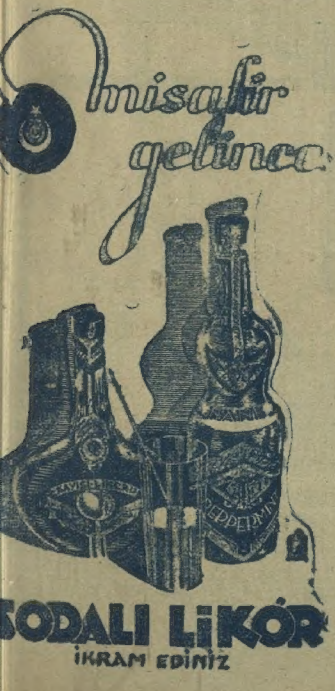

EN GÜZEL
KARİKATÜRLER
HİKÂYELER
FIKRALAR
ALBÜMÜ

•

Şaka neşriyatından olan bu güzel albüm önümüzdeki hafta çıkıyor. Fiyatı 50 kuruştur.

Bayiinize şimdiden sipariş ediniz.

Pek yakında :

BEKTAŞİ HİKÂYELERİ

Şaka neşriyatının ikinci kitabı basılmaktadır.

ADEMİ İKTİDAR VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI

FORTOBİN

S. ve İ. MUAVENET VEKÂLETİNİN RUHSATINI HAİZDİR
HER ECZANEDE BULUNUR POSTA KUTUSU 228
REÇETE İLE SATILIR

DEVA

KAŞELERİ

BAŞ, DIŞ, NEZLE, GRİP, ROMATİZMA

198

Ve bütün ağrıları derhal keser

Sıhhiye Vekâletinin ruhsatını haizdir. İcabında günde 3 kaşe alınabilir.

EN SON MODALARLA AHENKTAR

PARİSİN YENİ PUDRA RENKLERİ

Paris terzihanelerinin bu seneki kolleksiyonları, mevsim roplarının yüz ve tenin yeni renklerle ahenktar olması lâzım geldiğini gösteriyor. Bu son moda yeni pudra renkleri de bir Fransız güzellik mütehassısı tarafından icat ve piyasaya arzedilmiştir Burada bunları ancak Tokalon pudrasının yeni ve cazip renkleri arasında bulabilirsiniz. Şeffaf güzellik ve gayet beyaz ciltler için "Naturel,, pudra şayanı tavsiyedir. Ekseri sarışınlar ile açık tenli esmerlere "Rose,, uygun gelir. Penbe bir parlaklık verir. 'Rachel,, pudrası da esmerlere cazip bir renk verir.

"Pêche", yazın aldığınız güneşin altın esmerliğile ideal bir surette imtizaç eder. Bunlardan başka Tokalon pudralarının şimdiye kadar hiç görmediğiniz daha canlı, daha cazip ve daha parlak renkleri vardır.

Tokalon pudrası, "havalandırılmış,, tır ki bu sayede on defa daha inceleşir ve âdeta tabii gibi görülür Taze çiçeklerin esanslarile tatir edilmiştir. Terkibinde "Krema Köpüğü,, bulunduğundan iki misli daha çok zaman sabit durur. Tokalon pudrasının yeni ve cazip renklerini hemen bugünden tecrübe ediniz

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 24 T. Posta kutusu 622. İstanbul.

TARİHTEN ÇİZGİLER

YILDIZDA (SELÂMLIK RESMİ ÂLİSİNDE) HALİFEİ RUYİ ZEMİNİ UZAKTAN TEMAŞA..

(Merasimi, kupa arabalarının içinden seyredenler Kadınefendiler, Sultanlardır. Arabaların beygirleri çıkarılmıştır. Yanlarına kimse sokulamaz. Etrafların da muhafızlar, yaverler vardır.)

— (İki zabit konuşur) Arabalardan işaret mi ediyorlar, nedir? İkidir kupanın penceresinden bir beyaz el çıkıyor, kırmızı mendil sallar gibi oluyor.

— Bizim gibi altı aydır maaş çıkacak diye bekledikleri yok ya... Kırmızı da sallarlar, beyaz da!..

NEVROZİN

Baş, Diş, Nezle, Grip, Romatizma

Nevralji, Kırıklık ve Bütün Ağrıları derhal keser

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Her yerde pullu kutuları ısrarla isteyiniz.

Umumî Neşriyat Müdürü: Emin Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası